

80- CHUYỆN THẬP LỰC CA-DIỆP DÙNG LỜI CHÂN THẬT LÀM CHÂN PHẬT
HẾT CHẢY MÁU

Bấy giờ Đức Như Lai bị gai Ca-đà-la chích vào chân Ngài, máu chảy mãi không dứt. Ngài dùng các thứ thuốc đắp lên để điều trị mà nó vẫn không lành. Các A-la-hán ở trong Hương sơn hái thuốc đắp lên để điều trị mà nó vẫn không bớt.

Khi ấy Tôn giả Thập Lực Ca-diếp đi đến chỗ Đức Phật nói như vậy:

–Nếu Đức Như Lai đối với tất cả chúng sinh có tâm bình đẳng, Ngài đối với La-hầu-la, Đề-bà-đạt-đa... cũng như vậy, thì máu trên chân hãy cầm lại.

Lúc đó máu liền cầm và mụt cũng lành. Các Tỳ-kheo vui mừng nói:

–Các thứ thuốc hay đắp lên để điều trị mà máu vẫn không cầm, Tôn giả Ca-diếp nói lời chân thật nên máu cầm ngay.

Đức Phật nói:

–Đâu phải chỉ có ngày nay thôi đâu, nhưng ở thời quá khứ cũng đã như vậy.

Ngày xưa có một Bà-la-môn sinh được một người con tên là Vô Hại. Người con thừa với cha:

–Khi làm ruộng chớ giết hại chúng sinh.

Người cha bảo con:

–Con muốn làm Tiên nhân à? Cách thức sinh sống làm sao tránh loài trùng kiến được.

Người con thưa:

–Nay con muốn đời này được an lạc, đời sau được an lạc. Nếu cha không nghe lời con thì sống để làm gì?

Cậu ta liền đến ngồi bên suối Độc long, muốn cầu cho chết. Lúc đó, có con rồng hung dữ hễ thấy người là nó giết. Khi con của Bà-la-môn mới thấy con rồng độc, thì bị chất độc chạy khắp cả người, thọ mạng gần dứt. Người cha lúc ấy lo sầu, không biết con ở chỗ nào, mới cấp tốc tìm kiếm. Thấy con mình sắp chết, người cha mới đến bên con nói:

–Con ta từ xưa đến nay không có tâm giết hại, độc này phải tiêu diệt.

Nói lời ấy xong, khí độc liền tiêu, thân thể chàng ta bình phục như xưa.

Người cha lúc ấy là Thập Lực Ca-diếp, còn người con lúc ấy chính là thân Ta. Trong thời quá khứ, vị ấy đã có thể nói lời chân thật để làm tiêu trừ bệnh của Ta, thì ngay đời này cũng dùng lời chân thật để làm lành bệnh của Ta.

M